

1525

Petrus Pefareus a Venetis Mediolanum missus.

Ea re in consultationem adhibita, placuit, ut Petrus Pefareus legatus Mediolanum renovandi foederis causa proficisceretur, cui perampla a Senatu cum Prorege paciscendi auctoritas impertita fuit; dummodo mandata, quæ ad negotium peragendum requiri solent, non desiderarentur. Verum cum nullam Prorex a Cæsare tanta in re conficienda auctoritatem haberet, mora, ac novis eventibus nihil perfici potuit.

Franciscus rex captivus Pisleonem perducitur.

Interea Franciscus Galliarum rex qui post Ticinensem captivitatem Pisleonem perductus, regio cultu exceptus, & honorificentissime habitus fuerat, summo studio, ac diligentia in arce servabatur. Is cum primum eo post prælium perductus fuisset, literas ad matrem dederat, ut nuntiis Cæsareanis in Hispaniam proficiscentibus, tutum per Gallias iter agere liceret, eo gratiam Caroli Lanoji Proregis sibi conciliatum iri sperans, auctoritateque illius libertatem a Cæsare adepturum. Id non modo ultro a Regina concessum est; sed etiam per eundem, qui victoriæ nuntium ad Cæsarem ferebat, literæ additæ, quibus illum enixe obsecrabat, ne in tanta victoria, tam secundis rerum eventibus humanæ fortis oblivisceretur, Regemque sibi affinitate conjunctum, in illius manus prolapsum, clementia, & mansuetudine, quæ vere imperatoriæ virtutes sunt, erigeret, ac recrearet: tempus affore, quo illi pro immortalis beneficio non inferior gratia redderetur. Cæsarem tantæ victoriæ nuntio accepto, fama fuit, nullum lætitiæ signum, ne vultu quidem, dedisse; sed immobili, quam in utraque fortuna gerebat, animi constantia gestientis gaudii stimulos cohibuisse; & ne publica, quæ assolent, a populis victoriæ argumenta ignium, æris campani, ludorum, spectaculorumque ederentur, penitus prohibuisse: supplicationibus tantum Deo Optimo Maximo Cælitibusque decretis, qui sua illum providentia complexi aditum perhonorificum ad pacem Italiæ, atque totius Reipublicæ Christianæ firmandam aperuissent. Ceterum rex moræ impatiens, cum varia ob impedimenta, & difficultates libertatem sibi aut differri, aut negari animadverteret, in dies animi, mentisque curis contabescebat; nunquam e captivitate solutum iri arbitratus, nisi Carolum alloquendi sibi potestas permetteretur: quamobrem ut in Hispaniam ad Cæsarem perduceretur, a Prorege

cni-